

KORANENS BUDSKAP KAPITEL 4

SURAH An-Nisa

Kapitelnamn: *Surat al-Nisa'*– vilket betyder "Kvinnorna".
Den består av 176 verser och uppenbarades i Medina.

Kort info

- **Tema:** Social rättvisa, familjelagar och gemenskapens ansvar.
- **Innehåll:**
 - Regler kring arv, äktenskap och kvinnors rättigheter.
 - Bestämmelser om rättvisa, förmyndarskap och skydd för de svaga.
 - Varningar mot hyckleri och svek, särskilt bland dem som säger sig tro men motarbetar islam.
 - Påminnelser om tidigare folk och deras förbund med Gud.
- **Budskap:** Islam betonar rättvisa, ansvar och omsorg om de utsatta. Gemenskapen ska byggas på tro, rättvisa och respekt för Guds lagar.

I GUDS DEN NÅDERIKES DEN BARMHÄRTIGES NAMN

MÄNNISKOR! Frukta er Herre som har skapat er av en enda varelse och av denna har skapat dess make och låtit dessa två [föröka sig] och sprida sig [över jorden] i väldiga skaror av män och kvinnor. Frukta Gud, i vars namn

ni innerligt och enträget ber varandra [om hjälp], och [visa aktning för] de nära släktskapsbanden. Gud vakar över er. (1) Återställ till de faderlösa deras egendom och sätt inte ting av lägre värde i stället för de goda ting [som tillhör dem] och förbruka inte deras egendom, sammanblandad med er egen. Detta är en mycket svår synd. (2) Om ni är rädda att inte kunna behandla de faderlösa med rättvisa, tag då [andra] kvinnor som är tillåtna för er till hustrur – två eller tre eller fyra; men [begränsa er till] en enda om ni inte tror er om att kunna behandla dem alla lika – eller [vänd er till] någon av dem som ni rättmätigt besitter. Detta gör det lättare för er att undvika partiskhet. (3) Ge kvinnorna som en ren skänk deras brudgåva; men om de frivilligt avstår något av den, får ni ta emot och njuta det med gott samvete. (4) Låt inte dem som [ännu] inte har förstånd få råda över egendom som Gud har anförtrott åt er för [deras] uppehälle, men använd den för att förse dem med vad de behöver av mat och kläder och ha [alltid] ett vänligt ord för dem. (5) Och sätt de faderlösa [som ni har i er vård] på prov fram till dess de når giftasvuxen ålder, och om ni finner dem förståndiga, överlämna då deras egendom till dem; slösa inte bort den innan de vuxit upp. Den förmögne skall inte röra [sådan egendom], men den fattige får [i mån av behov] dra fördel av den med måtta. Och när ni överlämnar deras egendom till dem, gör detta i närvaro av vittnen; men Gud håller bäst räkning på allt. (6) MÄN HAR rätt till en andel av vad föräldrar och nära anhöriga efterlämnar och kvinnor har rätt till en andel av vad föräldrar och nära anhöriga efterlämnar, vare sig det är litet eller mycket – en andel föreskriven [av Gud]. (7) När arv skiftas i närvaro av anförvanter, faderlösa och behövande, ge dem då något därav för deras behov och ha vänliga ord för [alla]. (8) [De som skiftar arvet] bör tänka på den oro de själva måste känna om de vid sin död efterlämnade minderåriga barn. Därför skall de frukta Gud och [till de faderlösa och de behövande] säga de rätta orden [av tröst och uppmuntran]. (9) De som med orätt tillägnar sig de faderlösas egendom fyller [redan i detta liv] sin buk med eld; de kommer att plågas i ett flammande bål! (10) GUD föreskriver följande om [arvsrätt för] era barn: sonens [lott] är lika med två döttrars lott; om döttrarna är fler än två, är deras lott två tredjedelar av kvarlåtenskapen, och om endast en dotter finns, skall hon ärva hälften. [Den dödes] föräldrar skall ärva en sjättedel var av kvarlåtenskapen om han efterlämnat barn; men om han inte efterlämnar barn och föräldrarna är enda arvtagare, är moderns lott en tredjedel. Har han efterlämnat bröder, är moderns lott en sjättedel efter [avdrag för] legat och skulder. Ni vet inte vem som är er närmast, era föräldrar eller barn, genom det som de har gjort för er – Gud har nu gett Sina föreskrifter; Gud är allvetande, vis. (11) Av kvarlåtenskapen efter era hustrur är er andel hälften om de inte efterlämnar barn; men om de efterlämnar barn är den en fjärdedel

efter [avdrag för] legat och skulder. Era hustrurs andel i er kvarlåtenskap är en fjärdedel, om ni inte efterlämnar barn; men efterlämnar ni barn, är den en åttondel efter [avdrag för] legat och skulder. Om en man eller en kvinna dör utan att efterlämna barn eller föräldrar men en bror eller syster är i livet, ärver vardera en sjättedel; men om syskonen är fler än två ärver de alla tillsammans en tredjedel efter [avdrag för] legat och skulder utan att [därigenom arvingarnas] intressen skadas. Detta är vad Gud har föreskrivit. Gud vet allt och Han har överseende [med era brister]. (12) Dessa är de gränser som Gud [har fastställt]. Gud skall föra den som lyder Honom och Hans Sändebud till lustgårdar, vattnade av bäckar, där han skall förbli till evig tid. Detta är den stora, den lysande segern. (13) Men den som trotsar Gud och Hans Sändebud och överträder de gränser Han [har fastställt] skall föras till Elden och förbli där till evig tid - ett förnedrande straff väntar honom. (14)

OM NÅGON av era kvinnor begår en grovt oanständig handling, tillkalla då fyra bland dem av er som har bevittnat handlingen, och om de vittnar [att de har sett den], stäng då in henne i hennes hem till dess döden befriar henne eller Gud visar henne en väg. (15) Om två begått en sådan handling, straffa dem båda. Men lämna dem i fred, om de ångrar sin handling och bättrar sig. Gud tar i Sin barmhärtighet emot den ångerfulles ånger. (16) Men vägen tillbaka till Gud genom ånger är öppen enbart för dem som av oförstånd begår en dålig handling och sedan ångrar [den], innan deras tid är ute. Gud vänder Sig till dem och innesluter dem på nytt i Sin nåd; Gud är allvetande, vis. (17) Ångerns väg är inte öppen för den som [ständigt] begår dåliga handlingar och först då döden når honom säger: "Nu känner jag ånger", och inte heller för dem som dör som förnekare av sanningen; för dem har Vi ett plågsamt straff i beredskap. (18) TROENDE! Det är inte tillåtet för er att ärva [andras] hustrur mot deras vilja; och ni får inte utsätta [era hustrur] för hård behandling för att [förmå dem att begära skilsmässa och på så sätt kunna] återta något av vad ni har gett dem, såvida de inte bevisligen har gjort sig skyldiga till grovt oanständiga handlingar. Och lev med era hustrur i vänskap och samförstånd; om ni fattar motvilja mot dem är det möjligt att ni vänder er ifrån det som Gud skulle ha gjort [till en källa] till rik välsignelse [för er]. (19) Om ni önskar lämna en hustru och i hennes ställe ta en annan, tag då ingenting ifrån den första, även om ni har gett henne de dyrbaraste gåvor. Eller vill ni ta [gåvorna] tillbaka genom att rikta falska anklagelser mot henne och därmed begå en klar synd? (20) Hur skulle ni kunna göra detta efter det att ni har kommit varandra nära och sedan hon har fått ert högtidliga löfte (21) NI FÅR inte ta till hustru den som varit er faders hustru - dock, det som har skett, har skett - detta var ett skamlöst beteende, en ond och avskyvärd sed. (22) Ni får inte ta till hustru er moder, er dotter, er

syster, er faster eller er moster, er brorsdotter eller er systerdotter, den kvinna som har ammat er eller er disyster, er svärmoder eller er styvdotter – dotter till er hustru, med vilken ni har fullbordat äktenskapet och som ni har i er vård; men om ni inte har fullbordat äktenskapet begår ni ingen synd [genom att ta styvdottern till hustru]. Inte heller [får ni ta till hustru den som varit] er köttslige sons hustru eller samtidigt ha två systrar [som hustrur]; dock, det som har skett, har skett. Gud är ständigt förlåtande, barmhärtig. (23) [Ni får inte närma er] gifta kvinnor utom sådana som ni rättmätigt besitter – detta är vad Gud föreskriver för er. Med dessa undantag får ni vända er till varje kvinna, som ni vill leva samman med i ett regelrätt äktenskap, inte i ett löst förhållande, och erbjuda henne något av er egendom. Och liksom ni vill njuta av vad [er hustru] skänker er skall ni ge henne den föreskrivna brudgåvan; men ni kan inte klandras om ni efter att ha fullgjort vad som är föreskrivet kommer överens om något [vid sidan därom]. Gud är allvetande, vis. (24) De av er som inte har råd eller möjlighet att ta till hustrur fria troende kvinnor bör ta en troende slavinna. Gud har full kännedom om er tro; ni är alla komna av samma rot. Tag dem alltså till hustrur med medgivande av deras närmaste, och ge dem på vanligt sätt deras brudgåva såsom anständiga, inte lösa kvinnor eller sådana som gärna inleder hemliga förbindelser. Gör de sig, efter att ha ingått äktenskap, skyldiga till grovt oanständiga handlingar är straffet för dem hälften av det som stadgas för fria kvinnor. Detta [att få ta slavinnor till hustrur är ett medgivande] för dem av er som är rädda att råka i svårigheter. Det bästa för er är att ge er till tåls. Gud är ständigt förlåtande, barmhärtig. (25) Gud vill klargöra [allt] för er, visa er de vägar som era föregångare följde och vända Sig till er och innesluta er i Sin nåd. Gud är allvetande, vis. (26) Ja, Gud vill vända Sig till er och innesluta er i Sin nåd, men de som går dit deras begär driver dem vill leda er bort [för alltid från den raka vägen]. (27) Gud vill lätta era bördor, eftersom människan är skapad svag. (28) TROENDE! Tillskansa er inte varandras egendom med orätt – inte heller [under sken av] regelrätta köpeavtal – och konkurrera inte ihjäl varandra! [Glöm inte att] Gud har visat er stor nåd! (29) Den som av fiendskap begår sådan orättfärdighet skall Vi låta plågas i ett flammande bål. Detta är lätt för Gud. (30) Om ni, som ni befallts, undviker de svåraste synderna skall Vi utplåna era dåliga handlingar och föra er in [i evigheten] genom en äreport. (31) Kasta alltså inte begärliga blickar på det som Gud har skänkt några av er i rikare mått än andra – män skall få en andel [av detta], så som de förtjänat med sina handlingar, och kvinnor skall få en andel [av detta], så som de förtjänat med sina handlingar – be Gud att ge er något av Sitt goda. Gud har kunskap om allt. (32) Vi har utpekade arvtagare till vad var och en efterlämnar: föräldrar och nära anhöriga och dem som ni har bundit er vid

med ed. Ge därför åt var och en hans andel; Gud är vittne till allt. (33) MÄNNEN SKALL ha ansvar för och omsorg om kvinnorna med [den styrka och] de andra företräden som Gud har gett dem, och i egenskap av [kvinnornas] försörjare. Rättfärdiga kvinnor förrättar ödmjukt sin andakt [inför Gud] och döljer [för andra] det som Gud har dolt. Om ni ser tecken på illvilja hos dem, förmana dem då och varna dem och [om detta inte hjälper] håll er borta från deras nattläger och [som sista utväg] tillrättavisa dem handgripligen. Om de sedan visar sig medgörliga, sök då inte sak med dem. Gud är upphöjd, stor [i försvaret av de svagare]. (34) Om ni är rädda för oenighet mellan en man och hans hustru, utse då en skiljeman ur hans familj och en skiljeman ur hennes familj; om båda [innerst inne] vill försonas, skall Gud återställa det goda förhållandet mellan dem. Gud har kunskap om allt, är underrättad om allt. (35) TILLBE GUD och sätt ingenting, vad det än kan vara, vid Hans sida. Och visa godhet mot era föräldrar och nära anförvanter, mot de faderlösa och de behövande, mot grannen som står er nära och grannen som är främling, mot vännen vid er sida och mot vandringsmannen och mot dem som ni rättmätigt besitter. Gud älskar inte de högmodiga och skrytsamma (36) [och inte] girigbukarna, som förmanar andra att hålla hårt om penningpåsen och gömmer undan vad Gud i Sin nåd har skänkt dem. Och för dem som framhärdar i att förneka sanningen har Vi ett förnedrande straff i beredskap. (37) [Inte heller älskar Han] dem som ger av sin rikedom så att människor ser [och berömmar deras frikostighet] och som inte tror på Gud eller den Yttersta dagen. Och den som har valt Djävulen till sin förtrogne har verkligen fått en usel förtrogen. (38) Vad skulle de förlora på att tro på Gud och den Yttersta dagen och ge [till de behövande utan baktankar] av det som Gud har gett dem för deras försörjning? Gud känner dem väl. (39) Gud låter [ingen] lida ens så mycket som ett stoftkorns vikt av orätt. Och [varje] god handling fördubblar Han [i värde] och i Sin godhet skänker Han den som utfört den en rik belöning. (40) Hur [skall det gå för dem den Dag], då Vi låter ett vittne från varje samfund stiga fram och även dig [Muhammad] vittna mot dem (41) Den Dagen skall förnekarna av sanningen och de som inte lydde sändebudet önska bli uppslukade av jorden; och de kommer inte att kunna dölja för Gud något av det som de har sagt [eller gjort]. (42) TROENDE! Gå inte till bön om ni befinner er i omtöcknat tillstånd, [utan vänta] till dess ni vet vad ni säger. [Gör det] inte heller i ett tillstånd av stor rituell orenhet, utan skölj först hela kroppen; undantagna är de som befinner sig på resa. Om någon av er är sjuk eller befinner sig på resa eller just har förrättat sina behov eller haft beröring med kvinnor och inte finner vatten, skall han ta ren jord och stryka över ansikte och händer. Gud utplånar och förlåter mycken synd. (43) HAR DU inte sett hur de som [tidigare] fått ta emot något av uppenbarelsen byter

bort den mot villfarelse och vill att [också] ni far vilse. (44) Men Gud känner era fiender väl och ni behöver ingen annan beskyddare, ingen annan hjälpare än Gud. (45) Bland de judiska trosbekännarna finns de som förvränger uppenbarelsens ord och bryter ut dem ur sitt sammanhang, och de säger "Vi har hört, men vi lyder inte" och "Hör vad ingen har hört!" och "Du skall höra på oss!" - allt är ordvrängningar för att förlöjliga tron. Om de [i stället] hade sagt "Vi har hört och vi skall lyda" och "Lyssna och ta hänsyn till oss", hade det varit bättre för dem och mer passande. Men Gud har fördömt dem för deras vägran att lyssna till sanningen; deras tro gäller bara få ting. (46) Efterföljare av äldre tiders uppenbarelsen! Tro på vad Vi [nu] har uppenbarat med bekräftelse av den [sanning] som [redan] är i er hand, innan Vi utplånar anletsdragen [hos de främsta] och förvisar dem bakerst [i ledet] eller fördömer dem som Vi fördömde sabbatsbrytarna. - Vad Gud vill måste ske. (47) GUD FÖRLÅTER inte dem som sätter medhjälpare vid Hans sida, men Han förlåter den Han vill hans mindre synder; den som sätter medhjälpare vid Guds sida har sannerligen gjort sig skyldig till en oerhörd synd. (48) Har du inte lagt märke till dem som [påstår att de] är rena? Men Gud [ensam] skänker renhet, [skänker den] åt den Han vill; men [ingen] skall få lida ens så mycken orätt som ryms på en tråd. (49) Se hur de sätter ihop lögn om Gud - detta är i sig en uppenbar synd. (50) Har du inte lagt märke till hur de som [tidigare] fått ta emot något av uppenbarelsen nu tror på allehanda mysterier och trolldom och hyllar onskans makter? De säger att de som förnekar sanningen har fått bättre vägledning än de troende. (51) Gud har fördömt dem och för den som Gud har fördömt finner du ingen hjälpare. (52) Har de kanske del i [Guds] herravälde? Om så vore, skulle de ändå inte ge [andra] människor ens vad som [kunde fylla] skåran i en dadelkärna. (53) Kanske avundas de andra det som Gud i Sin nåd har skänkt dem? Ja, Vi har skänkt Abrahams efterkommande uppenbarelse och visdom och Vi har gett dem stor makt. (54) Det finns bland dem de som håller fast vid honom men också de som har vänt honom ryggen. Helvetets högt flammande eld är het nog [för dem]. (55) Vi skall låta dem som påstår att Våra budskap är lögn brinna i denna eld - i den takt som deras hud förbränns, skall Vi ersätta den med ny hud, så att de får pröva straffet helt och fullt. Gud är allsmäktig, vis. (56) Men de som tror och lever ett rättskaffens liv skall föras till lustgårdar, vattnade av bäckar, där de skall förbli till evig tid. Och där skall [deras] hustrur vara hos dem, renade från [all jordisk] orenlighet och Vi skall låta dem smaka den fullaste lycka. (57) GUD befaller er att till den rättmätige ägaren återlämna det som ni fått er anförtrott och att, när ni dömer mellan människor, döma rättvist. Gott, ja, förträffligt är det som Gud förmanar er till. Gud hör allt, ser allt. (58) Troende! Lyd Gud och lyd Sändebudet och dem bland er åt

vilka myndighet och ansvar anförtrotts; och om ni råkar i tvist om något, överlåt då avgörandet åt Gud och Sändebudet, om ni tror på Gud och den Yttersta dagen. Detta är bäst och det [gynnar] en riktig och lycklig utgång. (59) HAR DU inte lagt märke till dem som säger sig tro på det som har uppenbarats för dig och det som uppenbarades före din tid, hur de villigt underkastar sig onda makters dom, fastän de har uppmanats att förneka dem? Men Djävulens avsikt är att driva dem till syndens yttersta gräns. (60) Och när någon säger till dem: "Kom, låt oss samlas kring det som Gud har uppenbarat och kring Sändebudet", ser du [dessa] hycklare vända sig bort fulla av ovilja. (61) Och om de drabbas av en motgång på grund av sina [egna] handlingar, kommer de till dig och försäkrar vid Gud: "Vi ville bara göra gott och jämka samman [olika åsikter]". (62) Gud vet vad dessa människor döljer i sitt innersta. Håll dig därför ifrån dem, men varna dem och tala allvarligt med dem om deras själar. (63) Om Vi sänder ett sändebud är det för att han med Guds hjälp skall göra sig åtlydd. Men om de kommer till dig efter att ha gjort sig själva orätt [med sin synd] för att be om Guds förlåtelse, och om Sändebudet ber om förlåtelse för dem, skall de finna att Gud i Sin barmhärtighet tar emot den ångerfulles ånger. (64) Nej, vid din Herre! De är inte [sanna] troende förrän de sätter dig [Muhammad] som domare att döma mellan sig i alla sina tvister och därefter inte i sitt inre har någon invändning mot dina beslut utan underkastar sig dem helt och fullt. (65) Om Vi befalldes dem att ge sina liv eller att överge sitt land, skulle bara ett fåtal av dem göra det; men det skulle vara för deras eget bästa om de gjorde vad de uppmanas att göra, och det skulle stärka deras tro. (66) Då skulle Vi helt visst i Vår nåd ge dem en rik belöning (67) och leda dem på den raka vägen. (68) De som lyder Gud och Sändebudet skall få en plats vid sidan av dem som Gud välsignar med Sina gåvor - profeterna och de sanningsenliga och de som [med sina liv] vittnat om sanningen och de som gjorde det goda och det rätta - en ädel skara! (69) Detta är Guds nåd! Ingen kunskap [om de troendes förtjänster] behövs utöver Guds vetande. (70) TROENDE! Var på er vakt när ni går ut till strid; gå därför i små förband eller i samlad trupp. (71) Det finns helt säkert den bland er som vill dröja sig kvar för att, om en svår motgång drabbar er, säga: "Gud har varit mig nådig som har förskonat mig från att stupa som martyr tillsammans med dem!" (72) Men om Gud skänker er framgång kommer han - som om det aldrig hade rått vänskap er emellan - säkert att säga: "Om jag ändå hade fått vara med dem! Då hade jag fått delta i en lysande seger!" (73) Låt då dem kämpa för Guds sak som är villiga att ge upp detta jordiska liv för att vinna evigheten! Vare sig han stupar eller segrar, skall Vi skänka den som kämpar för Guds sak en riklig belöning. (74) Varför skulle ni inte kämpa för Guds sak och för de försvarslösa män, kvinnor och barn, som ropar:

"Herre! För oss ut ur detta land av förtryck och sänd oss i Din nåd en beskyddare, ja, sänd oss i Din nåd en hjälpare!" (75) De troende kämpar för Guds sak, men förnekarna av sanningen kämpar de onda makternas kamp. Kämpa därför mot dessa Djävulens bundsförvanter; Djävulens list är [enbart] svaghet. (76) HAR DU inte sett hur de som blivit tillsagda: "Upphör med ert våld, förrätta bönen och erlägg allmoseskatten", [beter sig] när de får befallning att kämpa? Några av dem visar sådan fruktan för människorna som skall visas Gud - ja, större fruktan - och de säger: "Herre! Varför har Du befallt oss att kämpa? Ge oss ett kort uppskov!" Säg: "Livets fröjder är få; evigheten har mer att bjuda den som fruktar Gud och [ingen] skall få lida ens den orätt som ryms på en tråd. (77) Var ni än befinner er kommer döden att hinna ifatt er, även om ni skulle [fly upp] i höga torn." När något gott kommer människorna till del, säger de: "Detta är [en gåva] av Gud"; men när något ont drabbar dem, säger de: "Detta är ditt [verk]." Säg: "Allt är från Gud." Hur är det fatt med dessa människor som knappt förstår [någonting av] det som sker? (78) Det goda som du får del av är från Gud, och det onda som drabbar dig kommer av dig själv. OCH VI har sänt dig [Muhammad] som budbärare till människorna - [om detta] behövs inget annat vittne än Gud. (79) Den som lyder Sändebudet lyder Gud; och den som vänder honom ryggen [bör veta att] du inte är sänd att vaka över dem. (80) De säger att de lyder dig; men när de lämnar dig överlägger några av dem i nattens mörker om helt andra ting än det som du anbefaller; men Gud skriver ned vad de överlägger om under natten. Håll dig därför på avstånd från dem och sätt din lit till Gud. Utöver Gud behöver [du] ingen beskyddare. (81) Ägnar de ingen eftertanke åt det som Koranen [innehåller]? De skulle säkert ha funnit många motsägelser i den, om den inte varit från Gud. (82) OCH NÄR ett [rykte] som gäller fred eller krig kommer till deras kännedom, skyndar de sig att sprida det. Om de [i stället] genast underrättade Sändebudet och dem i deras gemenskap åt vilka anförtrotts myndighet och ansvar skulle de bland dem som [sysslar med att] utforska sanningen kunna klarlägga [ryktets betydelse]. Om inte Gud i Sin nåd hade förbarmat Sig över er skulle ni helt visst ha slutit er till Djävulen, alla utom ett fåtal. (83) Kämpa därför [Muhammad] för Guds sak - du svarar bara för dig själv - och ingjut lugn och dödsförakt hos de troende. Kanske hejdar Gud förnekarnas framfart; Guds slag faller hårdast och Hans straff är av exemplarisk stränghet. (84) Den som ingriper i och stöder en god sak får dela dess [goda följder], och den som ingriper i och stöder en orättfärdig sak får bära [en del av] ansvaret för dess [onda följder]. Gud har allt i Sin hand. (85) När någon riktar en hälsning till er, besvara den då med en hövligare hälsning eller med samma ord. Gud håller räkning på allt. (86) Gud - det finns ingen gud utom Han - skall helt visst samla er åter på

Uppståndelsens dag; det står utom allt tvivel. Vems ord är sannare än Guds (87) Hur är det möjligt att ni kan ha skilda meningar om hycklarna, som Gud har låtit återfalla [i öppen otro] på grund av deras ogärningar? Vill ni leda dem som Gud har låtit gå vilse? Den som Gud låter gå vilse kan du aldrig leda på rätt väg. (88) De skulle vilja att ni förnekade sanningen, liksom de har förnekat den, så att ni blir jämställda. Tag dem inte till bundsförvanter förrän de överger ondskans rike för att tjäna Gud; och om de återgår [till sin tidigare hållning], grip dem och döda dem, var ni än finner dem. Tag inte någon av dem till bundsförvant och sök inte hjälp hos någon av dem, (89) om de inte ansluter sig till en grupp som står i förbund med er eller kommer till er, bekymrade över att [tvingas] kämpa antingen mot er eller mot sitt eget folk. Men hade det varit Guds vilja kunde Han helt visst ha gett dem makt över er och då skulle de [också] ha kämpat mot er. Drar de sig tillbaka och vill undvika strid med er och erbjuder er fred, ger Gud er inte rätt att gå till angrepp mot dem. (90) Ni kommer att se att det finns andra, som [på samma gång] vill hålla sig väl med er och med sina egna; var gång de frestas [att svika er], faller de för frestelsen. Om de inte drar sig tillbaka och erbjuder er fred och hejdar sina händers [våld], får ni gripa dem och döda dem var ni än träffar på dem; mot dem ger Vi er en klar fullmakt [att kämpa]. (91) EN TROENDE dödar inte en annan troende, om det inte sker oavsiktligt. Den som av misstag har dödat en troende skall befria en troende slav och betala blodspengar till den dödes närmaste, om de inte i en anda av försoning avstår från sin rätt. Om [den döde], fastän själv troende, tillhörde en stam som är i krig med er, [är boten enbart] att befria en troende slav; men tillhörde han en stam som står i förbund med er, [skall gärningsmannen betala] blodspengar till den dödes närmaste och [dessutom] befria en troende slav. Den som inte är i stånd till detta skall fasta två månader i följd. Detta är den bot som Gud har föreskrivit; Gud är allvetande, vis. (92) För den som avsiktligen dödar en troende är straffet helvetet, och där skall han förbli till evig tid; han skall drabbas av Guds vrede och Gud skall fördöma honom och utlämna honom åt det svåraste lidande. (93) Troende! När ni går ut för [att kämpa för] Guds sak, säg inte till den som hälsar er med fredshälsningen, utan att ha förvissat er [om rätta förhållandet]: "Du är inte en av de troende" - i förhoppning om att göra en lättfången vinst. [Tänk på att] många vinster väntar hos Gud. En gång befann ni er själva i sådant [läge] men Gud visade er stor nåd. Förvissa er därför [om rätta förhållandet]. Gud är väl underrättad om vad ni gör. (94) DE AV de troende som utan att lida av sjukdom eller lyte stannar hemma kan inte jämföras med dem som med sina ägodelar och livet som insats kämpar för Guds sak. Gud har gett dem som kämpar med sina ägodelar och livet som insats rang långt över dem som stannar hemma. Gud har lovat dem alla det högsta goda, men åt dem

som kämpar för Hans sak har Gud gett företräde framför dem som stannar hemma och [lovat dem] en rik belöning, (95) graderad [efter förtjänst], och [Sin] förlåtelse och [Sin] nåd. Gud är ständigt förlåtande, barmhärtig. (96) När änglarna samlar in [själarna från] dem som ännu i dödsögonblicket begår orätt mot sig själva, skall de fråga: "Hur var er belägenhet?" Och då de svarar: "På jorden var vi svaga och förtryckta", skall [änglarna] säga: "Var inte Guds jord vid nog så att ni kunde överge ondskans rike?" Helvetet skall bli dessa [människors] sista hemvist – ett i sanning eländigt slut! (97) Till dem skall inte räknas de svaga och förtryckta – män, kvinnor och barn – som inte kunde bryta upp och som var osäkra om vägen; (98) för dem finns hoppet om Guds förlåtelse – Gud utplånar och förlåter mycken synd. (99) Och den som lämnar ondskans rike med dess förtryck för att kunna tjäna Gud skall på sin färd finna många vägar [till en säker tillflykt] och han kommer att få rika tillfällen [att sörja för sitt uppehälle]. Och den som överger sitt land för att tjäna Gud och följa Hans Sändebud men överraskas av döden [innan han når fram], på honom väntar belöningen hos Gud – Han är ständigt förlåtande, barmhärtig. (100) NÄR NI går ut [för att kämpa], är det inte fel av er att förkorta bönen, om ni befarar ett anfall från dem som förnekar sanningen; förnekarna är helt visst era svurna fiender. (101) När du befinner dig hos de troende och leder dem i bön, låt då en grupp stå upp tillsammans med dig och låt dem behålla sina vapen. När de har avslutat bönen, låt dem ge er betäckning och låt en annan grupp, som ännu inte har förrättat sin bön, stiga fram och be med dig. Men de bör vara på sin vakt och ha vapnen i beredskap, eftersom förnekarna av tron skulle önska att ni lade ifrån er era vapen och er utrustning för att då rikta ett [förödande] slag mot er. Men ni gör inte fel, om ni lägger av vapnen därför att ni är rädda att de skall skadas genom regn, eller på grund av sjukdom. Men var på er vakt. För dem som förnekar sanningen har Gud i beredskap ett förnedrande straff. (102) Och minns Gud efter bödens slut – när ni står upp, när ni sitter och när ni lägger er till vila. Och när ni åter är i trygghet, förrätta då bönen [på föreskrivet sätt]. Bönen är alla troendes plikt, knuten till bestämda tider. (103) Låt inte er iver mattas när ni förföljer fienden. Om ni måste utstå smärta, måste de utstå den liksom ni. Och ni kan hoppas få av Gud det som de inte kan hoppas på. Gud är allvetande, vis. (104) VI HAR uppenbarat Skriften med sanningen för dig [Muhammad], för att du skall döma mellan människorna med [stöd av] Guds uppenbarelse. Men försvara inte dem som sviker [alla förtroenden som de får], (105) men be Gud förlåta [dem]. Gud är ständigt förlåtande, barmhärtig. (106) Och tala inte till förmån för dem som bedrar sig själva; Gud är inte bedragares och förhårdade syndares vän. (107) De försöker gömma sig för människorna, men de kan inte gömma sig för Gud; Han är med dem när de överlägger i

nattens mörker om lögnaktiga utsagor, som Han inte godkänner. Ja, Gud har full uppsikt över allt vad de företar sig. (108) Här är det ni som tar dem i försvar i frågor som gäller det jordiska, men vem skall försvara dem på Uppståndelsens dag inför Gud? Vem skall vara deras talesman (109) Den som begår en dålig handling eller [på annat sätt] syndar mot sig själv och som därefter ber Gud förlåta honom, skall finna att Gud är förlåtande, barmhärtig. (110) Den som syndar, skadar nämligen bara sig själv. – Gud är allvetande, vis. (111) Men om någon begår ett fel eller en synd och sedan skjuter skulden för [den] på en oskyldig, bär han [ansvaret för] förtal och en uppenbar synd. (112) Om inte Gud i Sin nåd hade förbarmat Sig över dig [Muhammad] skulle några av dessa [bedragare] ha försökt leda dig vilse; men de leder ingen vilse utom sig själva. Och de skall inte kunna skada dig på något sätt; Gud har nu uppenbarat Skriften för dig, skänkt dig visdom och lärt dig vad du inte visste. Gud har visat dig stor nåd. (113) HEMLIGA överläggningar medför sällan något gott, om inte deras syfte är välgörenhet eller ett annat vällovligt och nyttigt företag eller att få till stånd förlikning mellan människor; den som verkar för sådana ändamål för att vinna Guds välbehag skall Vi skänka en riklig belöning. (114) Men den som sedan vägledningen har klargjorts för honom sätter sig upp emot [Vårt] Sändebud och vill gå en annan väg än de troende, honom låter Vi gå dit han vill gå och [därefter] låter Vi honom brinna i helvetet – vilket jämmerligt mål! (115) GUD FÖRLÅTER inte den som sätter medhjälpare vid Hans sida, men Han förlåter den Han vill hans mindre synder; den som sätter medhjälpare vid Guds sida har drivit synden till dess yttersta gräns. (116) Vad de anropar i Hans ställe är avgudabilder utan liv – ja, de anropar [i själva verket] Djävulen, den upproriske, (117) som Gud fördömde när han sade: ”Av Dina tjänare skall jag sannerligen ta min ranson, (118) och jag skall leda dem på villovägar och inge dem [bedrägliga] förhoppningar och jag skall befalla dem att skära örnen av boskapen och jag skall befalla dem att förvanska [och fördärva] Guds skapelse.” Den som väljer Djävulen till beskyddare i Guds ställe har gjort en uppenbar förlust. (119) Han ger dem löften och väcker deras förhoppningar; men det som Djävulen lovar dem är bara bedrägliga illusioner. (120) Helvetet skall bli deras slutliga hemvist, och därifrån kan de inte fly. (121) Men Vi skall föra dem som tror och lever ett rättskaffens liv till lustgårdar, vattnade av bäckar, där de skall förbli till evig tid – det är Guds sanna löfte och vems ord är sannare än Guds ord (122) Här är det inte fråga om vad ni önskar eller vad efterföljarna av äldre tiders uppenbarelser önskar och hoppas. Den som gör ont skall straffas för detta och han skall varken finna beskyddare eller hjälpare vid sidan av Gud. (123) Men den som gör gott och har tron – man eller kvinna – skall stiga in i paradiset och de skall inte lida ens så mycken orätt som [kunde fylla]

skåran i en dadelkärna. (124) Vem uppfyller religionens krav bättre än den som i allt underordnar sin vilja under Guds, som gör det goda och det rätta och följer Abrahams rena, ursprungliga tro? – Abraham, som Gud utvalde till Sin förtrogne. (125) Allt det som himlarna rymmer och det som jorden bär tillhör Gud och Gud har uppsikt över allt. (126) DE BER dig om ett klarläggande av de regler som gäller kvinnor. Säg: "Gud [själv] klargör för er vad som gäller dem; och [därtill] det som blir uppläst för er i Skriften om faderlösa flickor, till vilka ni inte vill ge [de brudgåvor] som är föreskrivna för dem, trots att ni önskar ta dem till hustrur, och om de värnlösa barnen och om er plikt att behandla de faderlösa med full rättvisa. Och Gud har full kännedom om det goda ni gör." (127) Och om en kvinna fruktar hård behandling från mannens sida eller att han skall vända sig ifrån henne, kan ingen av dem klandras för att de söker förlikning; en uppgörelse i godo är bäst. I människans natur ligger [något av] snikenhet; [men sträva att] göra rätt och frukta Gud – Gud är väl underrättad om vad ni gör. (128) Det är inte möjligt för er att ge era hustrur lika behandling i allt, hur uppriktigt ni än önskar det; men ge inte era känslor [för en] så tydliga uttryck att ni lämnar den [andra] i ovisshet [om vad ni känner för henne]. Men om ni lägger till rätta det som ni har brustit i och fruktar Gud [skall ni se att] Gud är ständigt förlåtande, barmhärtig. (129) Och om man och hustru [likväl] går skilda vägar, skall Gud i Sin rikedom ge dem båda ersättning [för deras förlust]; Gud når överallt och Hans vishet är oändlig. (130) GUD tillhör allt det som himlarna rymmer och det som jorden bär. Vi uppmanade dem som fick ta emot Skriften före er, liksom [Vi uppmanar] er, att frukta Gud. Om ni förnekar sanningen [kan ni inte skada Honom]. Allt det som himlarna rymmer och det som jorden bär är Hans. Gud är Sig själv nog och allt lov och pris tillkommer Honom. (131) Gud tillhör allt det som himlarna rymmer och det som jorden bär; [ni] behöver ingen beskyddare utöver Gud. (132) Om Han ville, kunde Han låta er, människor, försvinna och låta ett nytt släkte uppstå. Gud har makt att göra detta. (133) Den som begär sin lön i detta liv [bör tänka på att] Gud belönar både i detta och i det kommande livet. Gud hör allt, ser allt. (134) TROENDE! Slå vakt om rätten och rättvisan som Guds vittnen, även om det skulle vara till skada för er själva eller era föräldrar och nära anförvanter. Vare sig det gäller en rik man eller en fattig stackare är Gud närmast [att döma] såväl den ene som den andre. Låt därför inte era känslor [för eller emot någon] påverka er; då är det fara att ni avviker [från rättens väg]. Och om ni förvanskar sanningen eller undandrar er [att vittna], är Gud väl underrättad om vad ni gör. (135) Troende! Håll [fast vid] er tro på Gud och Hans Sändebud och på den Skrift som Han har uppenbarat för Sitt Sändebud och på det som uppenbarades i äldre tid; [tänk på att] den som förnekar Gud och Hans änglar och Hans uppenbarelser och Hans sändebud

och Domens dag har drivit synden till dess yttersta gräns. (136) De som antar tron och sedan förnekar den, därefter återvänder till tron, sedan [på nytt] förnekar den och slutligen hårdnar i sin förnekelse, dem skall Gud inte förlåta och inte heller leda på rätt väg. (137) Låt dessa hycklare veta att de skall få utstå ett plågsamt straff. (138) Hoppas de som tar förnekare till bundsförvanter hellre än troende [att bli mottagna] av dem med ärebetygelser? Nej, all makt och all ära tillkommer Gud. (139) Det har uppenbarats för er i Skriften att ni inte bör söka sällskap med dem som ni hör förneka och skämta om Guds budskap, om de inte övergår till andra samtalsämnen. Annars blir ni lika dem. Gud skall samla förnekarna i helvetet och med dem hycklarna - (140) de som vill invänta era fortsatta öden för att säga, om Gud ger er segern: "Stod vi inte på er sida?" och, om det skulle gå förnekarna väl, säga: "Var vi inte starkare än ni och tog er i försvar mot dessa troende?" Men Gud skall döma mellan er på Uppståndelsens dag och Gud kommer inte att låta förnekarna triumfera över de troende. (141) Hycklarna tror sig överlista Gud, men det är Han som överlistar dem. Och då de reser sig för att be, reser de sig i sakta mak för att ses och berömmas av människorna men har sällan Gud i tankarna. (142) De vacklar [mellan olika ståndpunkter] och följer varken den ena eller den andra [gruppen]. Men den Gud låter gå vilse kan du aldrig leda på rätt väg. (143) Troende! Välj inte förnekare snarare än era trosbröder till bundsförvanter. Eller vill ni ge Gud klara bevis [på att ni är hycklare]? (144) Hycklarnas plats är den eviga Eldens djupaste avgrund och för dem kan du inte finna någon hjälpare. (145) Men de som vänder om i ånger och gör bättring och [på nytt] söker styrka hos Gud och ägnar Honom en uppriktig dyrkan skall skonas; [på Uppståndelsens dag] skall de stå bland de troende och Gud skall ge de troende en rik belöning. (146) Varför skulle Gud vilja straffa er [för gamla synder], om ni visar [Honom] tacksamhet och tror [på Honom]? Gud, som har kunskap om allt, erkänner [Sina tjänares] förtjänster. (147) Gud vill inte att syndiga handlingar och skamlöshet omtalas öppet annat än av den skadelidande. Gud hör allt, vet allt (148) [såväl när] ni öppet visar det goda [ni gör som när ni] håller det hemligt eller förlåter [ont som ni har lidit]; Gud utplånar [synd], fastän Han har [makt att straffa]. (149) DE SOM förnekar Gud och Hans sändebud och vill skilja mellan [tron på] Gud och [tron på] Hans sändebud och säger: "Vi tror på några men vi avvisar andra" och försöker gå en medelväg [mellan tro och otro] - (150) dessa [människor] har förnekat sanningen och för förnekarna har Gud i beredskap ett förnedrande straff. (151) Men de som tror på Gud och på Hans sändebud och inte gör åtskillnad mellan dem skall få sin [fulla] lön. Gud är ständigt förlåtande, barmhärtig. (152) EFTERFÖLJARNA av äldre tiders uppenbarelser begär att du [Muhammad] skall utverka att en [ny] Skrift uppenbaras för dem. Ännu oerhördare är

vad de begärde av Moses, när de sade: "Låt oss få se Gud med våra egna ögon", och en blixst slog dem som straff för deras orättfärdighet. Sedan tog de sig för att tillbe [den gyllene] kalven, efter det att bevisen [om sanningen] hade nått dem. Men Vi utplånade denna [synd] och gav Moses en otvetydig bekräftelse [på hans kallelse]. (153) Och Vi tog Sinai berg [som vittne] till Vårt förbund med dem och sade till dem: "Gå in [i detta land], men fall vid inträdet ned på era ansikten"; och Vi förmanade dem: "Bryt inte mot sabbatsbudet!" Och Vi tog emot deras högtidligaste löfte. (154) [Men Vi straffade dem] därför att de bröt sitt löfte och förnekade Guds budskap och dödade profeterna mot all rätt, och på grund av deras [självbelåtna] ord "våra hjärtan är tillslutna" - nej, det är Gud som har förseglat deras hjärtan till följd av deras ständiga förnekande av tron; de tror bara på få ting - (155) och [Vi straffade dem] för deras förnekelse och de oerhörda, kränkande lögner som de yttrade om Maria, (156) och för deras ord: "Vi har dödat Kristus Jesus, Marias son, [som påstod sig vara] Guds sändebud!" Men de dödade honom inte och inte heller korsfäste de honom, fastän det för dem tedde sig så. De som är av annan mening är inte säkra på sin sak; de har ingen [verklig] kunskap om detta utan stöder sig på antaganden. Det är med visshet så att de inte dödade honom. (157) Nej, Gud upphöjde honom till Sin [härlighet]; Gud är allsmäktig, vis. (158) Och bland efterföljarna av äldre tiders uppenbarelser finns ingen som inte före sin död tror på honom [som Guds Profet] och han skall vittna mot dem på Uppståndelsens dag. (159) Vi nekade dem som bekänner den judiska tron goda ting som de förut kunde njuta av, på grund av den orätt som de begick och deras många avvikelser från Guds väg (160) och därför att de bedrev ocker, som hade förbjudits dem, och orättmätigt tillskansade sig andras egendom. De av dem som envist framhärdar i att förneka sanningen, för dem har Vi i beredskap ett plågsamt straff. (161) Men de av dem vars kunskap är fast och djupt rotad tror med de troende på det som har uppenbarats för dig och på det som uppenbarades före din tid, och de som regelbundet förrättar bönen och hjälper de behövande och tror på Gud och den Yttersta dagen - alla dessa skall Vi ge en rik belöning. (162) VI HAR gett dig Vår uppenbarelse liksom Vi gav Noa och de profeter som följde efter honom Vår uppenbarelse, och liksom Vi gav Abraham och Ismael och Isak och Jakob och deras efterkommande Vår uppenbarelse, och Jesus och Job och Jona och Aron och Salomo, och liksom Vi skänkte David en Skrift fylld av visdom, (163) sändebud som Vi redan har berättat för dig om och sändebud som Vi inte har berättat om - och Moses som Gud talade med utan förmedling - (164) sändebud som förde med sig ett glatt budskap om hopp och varnande ord, för att människorna, efter [att ha hört] sändebuden, inte skall kunna skylla på [okunnighet] inför Gud. Gud är allsmäktig, vis. (165) Men Gud själv vittnar med det som Han har

uppenbarat för dig [att] Han har uppenbarat det med Sitt vetande; ja, även änglarna vittnar, men det behövs inga andra vittnen än Gud. (166) De som förnekar tron och vill spärra Guds väg för [andra] har drivit synden till dess yttersta gräns. (167) De som framhärdat i förnekelse och orättfärdighet kan inte vänta förlåtelse av Gud och ingen vägledning (168) utom till vägen till helvetet; där skall de förbli till evig tid. Detta är lätt för Gud. (169) Människor! Sändebudet har nu kommit till er med sanningen från er Herre; tro därför för ert eget bästa! Men om ni framhärdat i att förneka sanningen [minns då att] allt i himlarna och på jorden tillhör Gud. – Gud vet, Gud är vis. (170) EFTERFÖLJARE av tidigare uppenbarelser! Gå inte till överdrift i [utövningen av] er religion och påstå inte om Gud annat än det som är sant! Kristus Jesus, Marias son, var Guds Sändebud och Hans ord förkunnat för Maria och ande av Hans [ande]. Tro därför på Gud och Hans sändebud och säg inte: "[Gud är] tre." Upphör för ert eget bästa! Gud är den Ende Guden. Stor är Han i Sin härlighet, fjärran från [tanken] att Han skulle ha en son! Honom tillhör allt det som himlarna rymmer och det som jorden bär. Ingen behöver en ytterligare beskyddare utöver Gud. (171) Kristus har inte hållit sig för god att vara Guds tjänare, inte heller änglarna som har sin plats i Hans närhet. [På den Yttersta dagen] skall Han inför Sig samla dem vars högmod hindrade dem att tjäna Gud. (172) Då skall Han ge dem som hade tron och levde rättskaffens deras fulla lön och i Sin nåd ge dem mer, men de högmodiga skall Han låta utstå ett plågsamt straff och de skall varken finna beskyddare eller hjälpare vid sidan av Gud. (173) MÄNNISKOR! Ni har tagit emot bevis [för sanningen] från er Herre och Vi har gett er ett klart ljus [som skall lysa er]. (174) Dem som tror på Gud och söker styrka hos Honom skall Han innesluta i Sin nåd och Sin barmhärtighet; ja, Han skall leda dem till Sig på en rak väg. (175) DE BER dig om ett klarläggande [av reglerna för arv]. Säg: "Gud klargör för er vad som gäller om någon dör utan att efterlämna arvingar i rätt uppstigande eller nedstigande led: Om en man dör barnlös och efterlämnar en syster, ärver hon hälften av kvarlåtenskapen; likaså ärver han henne, om hon dör barnlös. Finns två systrar, ärver de en tredjedel var av vad han efterlämnar; om både bröder och systrar överlever honom, ärver en broder detsamma som två systrar." Gud klargör [detta] för er för att ni skall undvika misstag. Gud har kunskap om allt. (176)

[KAPITEL 4](#)

[«KORANENS BUDSKAP KAPITEL 5](#)

[KORANENS BUDSKAP KAPITEL 2»](#)

- [Handlingar som upphäver en individens Islam](#)
- [Mänsklighetens akuta behov av denna religion](#)
- [Tawfiq kommer endast från Allah](#)
- [Det onda kan aldrig tillskrivas Allah](#)
- [De enorma fördelarna med tawakkul på Allah](#)
- [Tawhids centrala betydelse och farorna med innovation och shirk](#)
- [Mer vilsna än boskap](#)
- [Bönetider för Sverige](#)
- [Bönetider för 135 städer i sverige](#)
- [Bönen gudomlig befallning](#)